Ч. 218. Пятниця 9 жовтня (26 вересня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — До ситуациї.

На вчерашнім засіданю краевого сойму по відчитаню спису петиций ухвалено наглячість внесеня пос. Ценьского в справі реґуляциї Прута в коломийскім повіті та передано єго водній комісиї. По приступленю до дневного порядку позволено громаді Копичинці побирати висші оплати від спіритусових напитків а громадам Риблїце (пов. Тарнів) та Грималів на побір звичайних громадских оплат від таких напоїв.

По тім слїдувала дальша дебата над справозданем з діяльности VI ого департаменту.

По кінцевім виводі реф. Фрухтмана, який предкладав приняте комісийних внесень, приступлено до специяльної дискусиї та принято без дебати внесене перше і друге з додатком пос. Шведа що до заснованя повітового суду в Єлесни.

При 5-ій резолюциї висловлює ся референт комісиї пос. Фрухтман против ухваленя резолюциї пос. Олесницкого, бо годї таку важну справу порушувати інцідентально, впрочім комісия тільки поновлює резолюцию давнїйшу. Єї треба розуміти так, щоби система, яка панує тепер що-до урядової мови по инших урядах, відносила ся також до жандармериї. Впрочім уживане рускої мови через жандармів в зносинах з населенем є забезпечене.

При голосованю резолюция пос. Олесницкого, за якою з не-Русинів голосував тільки о. Стояловский, перепала, за те принято 5-ту резолюцию комісиї разом з додатком п. Стапиньского.

Принято також 6 ту резолюцию, до якої промавляв пос. Тшецеский, вказуючи на те, що з огляду на фінансові трудности лїпше держати ся рідної системи опіки.

По тім поручено правительству придїлити громади Домашківці і громаду Дрищів до повітового суду Болшівці, а громаду Красне до політичного судового повіту в Зборові, громаду Белеів до повітового суду в Делині, а петициї гром. Забір о придїлене до суду і податкового уряду в Рускій Раві та петициї повітових репрезентаций що до позичок до висоти 40% передано краєвому Видїлови.

По полагодженю кільканацятьох перших читань новопоставлених внесень засїдане замкнено о год. 2 по полудни.

Слїдуюче засїдане нинї о 10 год. рано.

Внутрішно-політичні трудности в австрийскій політиці зросли наслідком обструкциї в ческім соймі до того степеня, що п. міністер-президент бар. Бек був приневолений звернути ся до цїсаря і єму представити політичне положене на цілогодиннім послуханю минувшої суботи в Будапешті. Наслідком того розійшли ся всїлякі вісти по дневниках а іменно подавано, що бар. Бек дїстає повновласть на розвязане ческого сойму і державної ради а деякі дневники звіщали про можливість уступленя міністерства.

Тимчасом міністер президент на разі має собі випросити повновласть лише що до внесеня предложеня про установу сталої комісиї угодової для управильненя национального питаня. „Reichspost" запевняє, що та вступна цїсарска санкция відносить ся не лише до ческих справ, але обнимає всї язиково мішані краї австрийскі.

Бар. Бек думає утворити всюди таку інстанцию, де єсть мішане национально населене. Тим розширенем сего пляну що до „угодової комісиї" на всї инші краї думає бар. Бек, як впевняють в німецких кругах, закрити властивий свій намір — відроченя ческого сойму. Рівночасно побоюють ся в німецких кругах

2)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колєра і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше).

З гір Ріло випливає ріка Іскер, одинока ріка, що має своє жерело на полудневій стороні Балкану. Она перепливає через софійске поле на кільканайцять кільометрів на схід від Софії а прорізуючи відтак балканьскі гори, пливе між височезними, сягаючими до неба берегами та несе свої води до Дунаю. В тім місци, де Іскер пробив гори, повели були вже Римляни дорогу а в найновійших часах побидували туди інжиніри зелїзницю, що веде до старої болгарскої столиці Тирнова, до Рущука і до Варни.

Подорожному на перший погляд дивно стає, чому Софії не побудовано над Іскером. Се річ проста; Іскер то не сплавна ріка і за місто сполучати може частїйше бути перешкодою в комунікациї а місто станулo якраз в тім місци, де перетинають ся великі торговельні гостинцї: один, що веде із заходу на схід, з Білграду і Ниша до Константинополя, а другий, що іде з Ломпаланки і Рущука через балканьскі пролоти на полудне до Македониї. Тут мусїло повстати місто і розвивати ся або упадати після того, чи дальші або близші сусїдні сторони своїм добробутом і значінєм набирали більшої або меншої ваги в сьвітовім обороті. В новійших часах місто се зачало було упадати, коли весь рух особоний і торговельний переніс ся був на румуньскі зелїзниці межи Букарештом а Константинополем а на відворот Софія зачала підносити ся, коли викінчено будову зелїзниці, що сполучає Пешт, Білград і Ниш з Константинополем

Софія зачисляє ся до наймолодших столиць але до найстарших міст в Европі. Вже за римских часів була тут важна оселя при великім войсковім гостинци, що вів з Риму до Візантиї. Сердіка називало ся тоді се місто і тут родив ся та й тут помер римский цїсар Ґалєрій. В 344 р. по Хр. відбував ся тут славний собор церковний, на котрім спорено богато і завзято над ріжницею межи всхідною а західною церквою. В 809 р. завоювали се місто Болгари і від них дїстало оно назву Средец Аж пізнїйше прибрало оно теперішну назву від великої церкви призваня сьвятої Софії, котрої розвалини остались ще до нинї. Місто се було пізнїйше сьвідком завзятої борби Болгарів з Сербами і Візантийцями а в Софії спочиває й до нинї сербский король Мілютин. Опісля прийшли Болгари, Серби і Візантийці під пановане Турків, котрі в 1332 р. забрали Софію і тут установили свого беґлербеґа (= „пан над панами", давнїйший титул турецких намістників) для Румелії, себ то краю, що належав до держави Румеїв або Румелів, як то Турки називали Римлян. З тої пори задержала ся ще й доси назва одної части теперішної Болгариї — всхідна Румелія.

Під ту пору була ще Софія знатним містом, в котрім особливо купцї з Дубровника мали великі склади і робили добрі інтереси В міру того, як упадала турецка держава, упадало й се місто щораз більше. Підчас послїдної российско-турецкої війни був тут ще, що правда, осідок паші, але то була вже нужденна дїра при войсковім гостинци до Константинополя, в котрім проживало ледви 18.000 до 20.000 душ. Найлюднїйше під ту пору місто був Рущук над Дунаєм, але єго положене на границі та й инші обставини промавляли против того, щоби тут була столиця. Історичною столицею старої болгарскої держави було Тирново над Янтрою. Але тут прийшлось би було лиш з великим трудом виставити погрібні для столиці публичні будинки а крім того було Тирново таки завсїгди недогідним, бо положеним трохи на боці, ніби в заулку, місцем. Длятого вибрано Софію на столицю та й зроблено добрий вибір.

Коли покійний кн. Александер, установлений володітелем для тої Болгариї, яку прикроїв берлиньский конґрес, в'їздив до Софії, представляв ся єго очам ориґінальний вид міста. На невеличкім горбі, що творить найвисшу точку міста, стояв недалеко від заваленої підчас землетрясеня старої церкви сьв. Софії конак пашi, довгий, низький просторий будинок, котрий між подібними урядовими турецкими палатами виглядав досить поважно, але був нужденно збудований і недостаточний на такі помешканя, які заводять собі Европейці.

Аж майже до самого конака доходили з

що тим способом відразу розогнило би ся язикове питане з великою завзятостию.

Запевнюваня після відбутого послуханя у цісаря, що бар. Бек тішить ся необмеженим довірєм монарха, мають ціль заперечити розсіваним вістям, немов би міністерство наслідком внутрішних трудностий мало уступити. Коли має що упасти жертвою тих трудностий, то передовсім то відбило би ся на ческім соймі а відтак на державній раді, хоч не дасть ся заперечити, що наслідком ческої кризи становище міністерства стало дуже критичним, бо окрім ческої кризи нагромадило ся і деинде доволї трудностий для правительства. Нїмецкі дневники представляють становище бар. Бека дуже загроженим і уважають его посланництво і намаганя до полагодженя ческо-нїмецкого спору безуспішним, бо для наміреної ним угоди нема нігде прихильного настрою. Нїмці не думають залишити обструкциї і тому правительство радить рідко скликувати засїданя соймові, сподіваючи ся, що наслідком рідких засїдань соймових а відтак наслідком делеґацийної сесиї втихомирять ся пристрасти в Чехах. Бар. Бек мав би відтак намір внести в ческім соймі виборчу предлогу, котра вже виготовлена і в міністерстві не зустрінула ся з ніякого боку з опором.

„Prager Tagblatt“ звіщає, що Чехи не хотять на волос уступати з свого становища, бо бар. Бек по розмові з послом Масталькою мав дійти до переконаня, що ческі міністри хибно его поінформували. З Праги донасять, що бар. Бек думає перевести спірні питаня з ческого сойму до державної ради і сподіває ся тут найти певнійші основи до полагодженя спору. Нїмцї обстають при своїм домаганю национального подїлу Чех, на що Чехи нїколи не згодять ся і заявляють, що не відступлять з історичного становища одноцїлости і неподїльности ческого королївства. При такім заостреню нїчого дивного, що розходять ся вісти про можливість далекосяглих змін.

Нїмецко радикальне дневникарство вже наперед не віщує ніякого успіху змаганам міністра-президента. В нїмецкім радикальнім таборі занимають ся тепер пильно справою перенесеня обструкциї до державної ради. Один з проводирів нїмецких радикалів висловив ся, що Нїмцї тому не боять ся ческої обструкциї в державній радї, бо самі Нїмцї там дальше будуть вести почату в ческім соймі обструкцию. Тепер, говорив він, мусимо поставити порішенє ческо-нїмецкої справи і перевести подїл краю на дві национальні части. Як в 1897 роцї було нашим окликом: геть з язиковими розпорядженями, так тепер нашим кличем повинно бути: перше лад в Чехах, а до того часу не буде анї сойму анї парляменту! Отсе стає найпевнїйшим доказом, що Нїмцї не хотять допустити до виборчої реформи і тому ведуть обструкцию і грозять нею державній радї.

Новинки.

Львів, дня 8-го жовтня 1908

— **Імснованя.** Президия гал. краєв. Дирекциї скарбу надала асистентам податковим ad personam: Кар. Хвалибогови, Кар. Пайкартови, Юл. Ностадтови, Войт. Стакевичеви, Леоп. Кобосевичеви, Едм. Хржонщкевичеви, Фрид. Гадраві, Йос. Валлясови, Алекс. Ґроссови, Бол. Моровикови, Л. Малецкому, Альф. Бокенгаймови, Йос. Поборскому, Людві Чайковскому, Мих. Шаллєрови, Марк. Зильберови, Ал. Кручкевичеви, Герм. Мерклеви, Вітал. Квєціньскому, Генрикови Піхурскому, Тадеєви Фіцовскому, Ізид. Шуфльови, Ів. Сованьскому, К. Гаєвскому, Алекс. Абльови, Тад. Зельтманови, Арн. Юржиковскому і Юл. Сеньковскому, сисемізован. посади асистентів податкових в XI кл. ранґи.

— **Дрібні вісти.** „Народна Торговля“ відкрила з днем 1 с. м. в Сокали 19-ту в ряду свою філїю. Нововідкритий склад містить ся в домі філії тов—а „Просьвіта“. — Зачувати, що Міністерство торговлї наміряє завести на зелїзницях 9-годинний день працї. — Міністерство просьвіти розпорядженем з 7 вересня с. р. дозволило, щоби на пробу заведено з сим роком шкільним вправи в пожарництві з учениками висших кляс ґімназий в Бродах, Сяноцї, Нов. Торзї, Подґуржу і Кракові та в школах реальних у Львові (I) і Живци. — Учителї на конференциї в Збаражи дня 3 с. м. внесли на руку пос. Васунґа протест против 2 типових семінарий учительских. — У Вільтанах перемиского повіта буде з днем 10 с. м. при тамошнім урядї почтовім відкрита стация телеграфічна з обмеженою дневною службою. — Втекла з дому родичів Стефанїя Кавновска літ 16, донька дозорця дому ч. 8 при ул. Обіздовій. — В громадї Серниця, повіт. Радимно вкрали злодії з громадского пасовиска 6 коний і щезли без слїду. — На руский театр зібрано в послїднім кварталї у Львові 1535 К. Загальна зібрана доси сума виносить 206.720 К. — Промислову виставу в Ярославі, замкнену оноді, звидїло около 50.000 гостий. — До провіреня умового ставу Мирослава Січиньского покликала палата радних лїкарів психіятрів проф. дра Генриха Гальбана яко теоретика і дра Кольберґера в Кульпаркова яко практика. — На шкарлятину у Львові занедужало дня 6 с. м. 7, подужало 3, умерло 1, а позістало в лїченю 242 осіб. — Полиция арештувала оногди мантія Шльому Ванга, котрий продавав прохожим мосяжні перстенї за золоті. — Із слїдчої вязницї в Станиславові втік Дмитро Ворончи селянин із Старих Богородчан літ 42, жонатий батько 2 дїтий, обжалований о злочин тяжкого ушкодженя тїла.

— **Мантії-зайди.** Іван Шренк зарібник з Бранд повіта Ґмінд, Август Томас з Дїтранс повіта Вайдгофен і Леопольд Гавер з Кальтенляйтґебен в долїшній Австриї і там приналежні волочать ся по Галичинї і витуманюють від урядів громадских запомоги віби то на поворот до своїх місць приналежности, але туди не вертають. Полиция остерігає перед тими мантіями, котрих треба арештувати, коли би де появили ся.

— **З Тернополя** доносять: В недїлю дня 4 с. м. посьвячено тут місце під будову нової міскої церкви при дуже численній участи народу. При сїй нагодї зібрано кількасот корон на будову церкви, котра чей вскорі стане завдяки енерґії о. пароха тернопільского і жертволюбивих і патріотичних парохіян. Того самого дня урядили тов—а „Боян“ і „Громада“ концерт в честь 60-лїтя Кирило-Методіївского братства. Саля „Міщаньского Братства“ заповнила ся щільно публикою. Проґраму виконано досить добре, беручи на увагу короткий час, в якім хор „Бояна“ мусїв підготовити ся. Найкрасше випали продукциї фортепянові, які виконав п. Василь Барвіньский запрошений зі Львова. Трудні композициї Лисенка (Nocturno cis-mol), Новака, Блюменфельда та Шопена виконав як найкрасше та виказав зрозуміне композитора і велику вправу та технїку, яка сьвідчить про сериозну і богато обіцюючу працю. Публика нагороджувала пяніста за сей труд оплесками та щирим желанєм „Щасть Боже“. По концертї бавилась молодїж в салї „Бесїди“ на дохід „Селяньскої Бурси“.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля каси щадничої. Початок $7\frac{1}{2}$ вечером. Абонамент на 6 вистав 12 К. Білети продає „Народна Торговля“).

В суботу 10 с. м. „Барон циганів“, оперета в 3 діях Штравса.

— **З унїверситету.** Торжественне отворенє академічного року 19 8/9 у львівскім унїверситетї відбуде ся в четвер дня 15 с. м. По богослуженю в костелї сьв. Миколая о 9 год. рано розпічне ся в унїверситетскій авли інавґурацийне торжество. Вступну промову виголосить проф. др. Марс, а потім проф. др. Сїнко виголосить відчит на тему „Творчість Люкія

півночи і від заходу ряди домів при брудних, повних заулків орієнтальних улицях. На полудне від конаку, в сторону як Константинопольска улиця тягнуло ся споре число лїпших турецких домів, укритих в просторих городах а відтак поодинокі доми з більше або менше европейским виглядом. В сю сторону зачало місто опісля розширяти ся. На захід від конаку відмірено велику вільну площу а на полудне і на захід від неї розпочала ся будова Нової Софії. Тут і там довкола конаку почали підниматись ся хоч по до розмірів скромні будинки урядові. Сусїдні і найбільше інтересовані держави побудували тут для своїх представників величаві палати. Висші урядники, численні російскі офіцири з своїми родинами а відтак многі підприємцї, котрі особливо підчас російско-турецкої війни поробили добрі інтереси, чули потребу побудувати тут собі вигіднїйші помешканя а за їх приміром пішли й деякі богатші Болгари і так на полудне та на захід від конаку зробило ся нове місто повне віль і палат з рівними і добре удержаними хоч лиш шутрованими улицями. Перед конаком, котрий перероблено на хорошу княжу палату, заложено хороший парк а недалеко від него побудовано й двоповерховий готель „Болгария“ і цїлий ряд двоповерхових домів. Хто тепер із західної Европи заїхав до Софії, мав вже де порядно переночувати і добре поживити ся та мусїв признати, що нова столиця зробила добрий початок.

Був то в самім дїлї лиш початок того, що ще мало настати а розріст Софії доказує наглядно, як навіть на око недогідні обставини і ворожий гнет причиняють ся до розбудженя самостійної діяльности якогось народу та помагають его двигати з упадку. По прилученю всхідної Румелії до Болгариї і по уступленю Росиян та по славно закінченій мимо неприсутности російских офіцирів сербско-болгарскій війнї дух підприємчивости став ще більший а будова нової зелїзницї, сполучаючої турецку з сербскою, причинила ся ще більше до піднесеня міста. Внутрішні заколоти, чорна зрада, яка довела до абдикациї кн. Александра і злобний гнїв Росиї та гнет, який она давала відчувати Болгарам на кождім кроцї, причинили ся посередно лиш ще більше до розбудженя самостійности освободженого лише що перед кількома роками болгарского народу. Мимо того, що Росия піддержуючи болгарских москвофілів бунтувала їх безнастанно против народної партиї і князя та в той спосіб мішала ся зглядно до внутрішних справ болгарских та старала ся всїма силами піддержувати партийну ненависть, не переставали новий князь і его міністер займати ся не лиш справами держави, але й дїлом громадским нової столицї.

На чолї державної управи стояв тодї Стамбулов, чоловік незвичайної енерґії і твердого характеру, котрий не так легко давав ся страшити паперовими погрозами. Управа міста спочивала в руках бурмістра Пешкова, приятеля могучого міністра, чоловіка так само підприємчивого, лиш ще сильнїйшого і безоглядній-шого як сам перший міністер і він то найбільше взяв ся переробльовати колись турецке місто на нове, болгарске і европейске. Мов би який забоєнатель забрав ся він до тїсних і повних сьміття і болота заулків в старім містї. Викупувано примусом ґрунти, реґульовано улицї, валено старі доми а будовано нові, повитичувано простїсенькі широкі улицї, пороблено вигідні тротоари а вздовж улиць позасаджувано дерева і так пороблено хороші алеї. Там, де ще перед кількома роками стояли нуждені хати з дерева обліплені глиною, де були маленькі крамни і отворені до улицї робітнї, станули дім коло дому, хороші двоповерхові каменицї з богатими склепами, котрих виставові вікна з зеркаловими шибами нагадували вже зовсїм західно европейске місто. Самі Болгари, що приїздили з провінциї, ставали здивовані на нових улицях і самі своїм очам не вірили, що то стало ся з давного міста. Неодин з них гадав би був, що заблукав ся до якогось европейского міста, як би не останки з давних часів, якась мошея, якась стара церква, якась деревляна хата побіч каменицї на кілька поверхів, не нагадували ему, що він таки в болгарскій столицї. Стара Софія щезла таки без слїду.

(Дальше буде).

на“. З огляду на тїсноту унїверситетскої авлї вступ до унїверситетского будинку підчас богослуженя та інавґурацийного торжества буде дозволений лише за показанем білету вступу. Ті білети студенти унїверситету можуть діста ти в канцеляриї педеля унїверситету на підставі леґітимациї.

— На руский курс ґімназияльний в Копичинцях вписало ся 60 учеників самих Русинів. Науки удїлюють два кваліфіковані учителї. Ґімназияльний комітет поробив заходи, щоби дістати дозвіл властий на перетворене курсу на I. клясу приватної ґімназиї.

— Землетрясене в Галичинї. Овогдашне землетрясене обняло, як показує ся з наспівших дотепер вістий, майже цїлу всхідну Галичину і часть Буковини аж по Чернівцї, дальше сягнуло аж до Букарешту і мабуть аж до Камінця подільского в Росиї. Із сили удару, який відчуто в ріжних сторонах, можна здогадувати ся, що найсильнїйше було землетрясене в Залїщиках, Кривчу, Городенцї і Борщеві, отже на галицкім Поділю. Пригадуємо тут, що якраз в сих сторонах бувають замлетрясеня досить часто а осередком їх здають ся бути сторони села Синькова, котре підчас сильнїйших землетрясень буває звичайно виставлене на найбільші шкоди. Звідси іде землетрясене до Залїщик, дальше до Онута і Черновець на Буковинї а рівночасно сторонами Підволочиск, Тернополя, Золочева і Бродів та переносить ся аж до Львова. Сим разом землетрясене було особливо сильне і его здає ся треба зачислити до т. зв. тектонїчних, походячих з пересуненя камінних верств в нутрі землї. Печерне землетрясене, значить ся таке, котре робить ся від того, що десь в нутрі землї валять ся вимулені водою печери, ледви чи то могло бути, бо сила его і розміри, о скілько вже знає ся, занадто були великі.

У Львові дало ся землетрясене найсильнїйше почути в місцях, де найвисші горби, отже під т. зв. Кайзервальдом на Личакові, під Високим Замком, на ул. Театиньскій і сьв. Войтїха а відтак на ул. Вроновских, сьв. Лазара і Богуславского під Цитаделию. Сейсмоґраф на політехнїцї записав се землотрясене о 10 год. 41 м. і 4 сек. середно европейского часу. При ул. Театиньскій від землетрясеня пукла стеля і почав тинк сипати ся. В однім з домів при ул. Войтїха попукали стїни а мешкаючий там капітан вивїс ся із свого помешканя, гадаючи, що дім валить ся. В однім з домів при ул. Калїчій дало ся почути так сильне потрясене, що із шафи впала на підлогу бляшана коробка і шиби забренїли. В домах при ул. сьв. Лазара і Богуславского порушили ся шафа умивальня і тяжкі меблї від потрясеня. Про більше або менше сильне землетрясене дають знати із слїдуючих місцевостий: Коломия, Скала, Городенка (тут було чути підземний гук); Кривче (сильне трясенє); Залїщики (дуже сильне трясене, в кількох домах стїни попукали); Борщів (сильне трясене а перед тим гук підземний); Монастириска, Пробіжна, Грималів, Будзанів, Микулинцї, Тернопіль, Підволочиска, Золочів і Броди.

† Померли: Василь Мельник, урядник повітової каси хорих в Бережанах, бувший директор кред. тов. „Надїя“ і „Народний Дім“, член українських товариств: „Бояна“, читальнї „Просьвіти“, „Рускої бурси“, „Сокола“ і філїї „Руского тов. пед.“, помер в Бережанах дня 2 с. м. в 47 р. житя. — О. Мелетий Бирчак, упокоїв ся дня 5 с. м. в Підбережу, калуского повіта, в 26 роцї житя а 2 сьвященьства.

Телеґрами.

Престольна бесїда.

Будапешт 8 жовтня. У відповіди на промову перезидента австрийскої делеґациї виголосив Є. Вел. Цїсар слїдуючу бесїду:

Увіреня непохитної льояльности до Моєї особи, котрим ви як-раз дали вираз, наповняють мене живим вдоволенем і горячою вдячностию. Збори делеґаций слїдують сим разом рівночасно з подією, котра означає забезпечене теперішного стану посїданя Монархії, роблячи нерозривними звязи, які від 30 лїт сполучали з нею Босну і Герцеґовину. Неутомимі і успішні змаганя мого правительства спричинили в тих краях так відрадний поступ культуральний, що людність може тепер бути з пожитком покликана до участи в законодавстві краєвім і можна приступити до утвореня відповідаючих єї потребам уряджень конституцийних. То єсть однак можливим лиш тодї, коли відповідно до фактичного стану утворить ся ясний і недвозначний правний стан для обох тих країв. Лиш в той спосіб може бути в теперішних услівях забезпечена постійність, котру признано за европейский інтерес.

Відкликане Моїх войск з новобазарского санджаку дає неоспоримий доказ, що наша полїтика не стремить до територияльних здобутків поза теперішним станом посїданя. Треба сподївати ся, що то зречене ся, яке наступило в користь Туреччини, знайде в Константинополи дружне признане і вийде на користь наших дружних відносин.

Дальший розвиток в османьскій державі по значнім звороті, котрий там настав, слїдимо перенятї найлїпшими бажанями для консолїдациї і скріпленя тої держави, як також для улекшеня пацифікациї тих обшарів, котрі в послїдних часах були навіщені розрухами. Держави, котрі всї перенятї суть мирними намірами, старають ся злагіднити і усунути трудности від котрих загальна ситуация не єсть ще вільна.

Завдяки нашим союзам з німецкою державою, як також з Італїєю і нашим дружним відносинам до инших держав, Австро-Угорщина може визначно ділати в удержаню мира. То стремлене, котре відповідає становищу монархії в Европі і єї традициям, може она лиш тодї успішно сповнити, коли буде могучою і узброєною. Уповаючи, що будете розбирати предложення мого правительства, особливо що до розвитку збройної сили на суши і мори в дусї патріотичнім і з пожертвованем, витаю вас, панове, сердечно“.

Будапешт 8 жовтня. На нинїшнім засїданю дел. Бянкінї і тов. внесли інтерпеляцию против прилученя Босни і Герцеґовини без рівночасного полагодженя справи хорватскої і без прилученя Дальматиї до хорватского королївства.

Будапешт 8 жовтня. До комісий в спільних делеґациях мають увійти з Русинів: дел. Василько до комісиї для справ заграничних, до войскової дел. Цеглиньский.

Відень 8 жовтня. Президент кабінету бар. Бек виїхав до Будапешту.

Атини 8 жовтня. Агиньска аґентия телеґрафічна заперечує чутку о замаху на королевича Константина.

Париж 8 жовтня. Аґ. Гаваса доносить з Атин: Потверджує ся вість, що Кретийцї проголосили сполучене Крети з Грециєю. На цїлім острові повівають грецкі хоругви.

Курс львівский.

Дня 7-го жовтня 1908.	Платять K	Платять c	Жадають K	Жадають c
I. Акциї за штуку.				
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	565·	—	572·	—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	400	—	410·	—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яся	552·	—	562	—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·	—	400·	—
II. Листи заставні за 100 зр.				
Банку гіпот. 5% преміов.	110·	—	110·	70
Банку гіпот 4½%	99·	10	99	80
4½% листи застав. Банку краєв.	100·	—	100	70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·	50	94·	20
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·	—	—·	—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	97·	—	—·	—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92	60	93	30
III. Облїґи за 100 зр				
Пропінацийні гал.	97·	30	98·	—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·	—	—·	—
„ „ „ „ 4½% . .	101·	—	101·	70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·	20	93	70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·	—	—·	—
„ „ 4% по 200 кор.	95·	30	96·	—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93	60	94·	30
IV. Льоси.				
Міста Кракова	103·	—	110·	—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	48	50	52	50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·	50	28·	50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·	—	—·	—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·	—	72·	—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·	60	22·	60
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·	25	9·	50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·	50	11·	—
V. Монети.				
Дукат цїсарский	11·	30	11·	38
Рубель паперовий	2·	50	2·	52
100 марок нїмецких	117·	10	117·	50
Доляр американьский	4·	80	5·	—

За редакцию відповідає: Адам Крехевецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).